

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada hagejaid puudutavas osas nõukogu 1. detsembri 2011. aasta otsus 2011/783/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 319; 2.12.2011, lk 71) ning nõukogu 1. detsembri 2011. aasta rakendusmäärus (EÜ) nr 1245/2011, millega rakendatakse määrust (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 319, 2.12.2011, lk 11);

— tühistada nende suhtes kohaldatud reisikeeld, ning

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet, leides, et kuna nõukogu kandis nende nimed vaidlustatud otsuse ja määruse lisas asuvasse loetelusse, siis on nõukogu:

— jätnud esitamata kohased või piisavad põhjused;

— jätnud täitmata loetelusse kandmise kriteeriumid ja/või teinud ilmse hindamisvea kontrollimisel, kas need kriteeriumid on hagejate tegevuse suhtes täidetud;

— piisava põhjendusega rikkunud hagejate põhiõigusi, sealhulgas nende õigust nende omandi, äritegevuse ja maine kaitsele ning nende õigust era- ja perekonnaelu kaitsele, ning

— jätnud tagamata hagejate kaitseõigused ning õiguse tõhusale õiguskaitsele.

9. veebruar 2012 esitatud hagi — ClientEarth versus nõukogu

(Kohtuasi T-62/12)

(2012/C 109/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ClientEarth (London, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid O. Brouwer ja P. van den Berg)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— lähtudes määrusest (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾, tühistada kostja otsus, millega keelduti andmast õigust tutvuda (täies ulatuses)

ses) dokumendiga 6865/09, mis sisaldab kostja õigustalituse arvamust Euroopa Komisjoni poolt määrusele (EÜ) nr 1049/2001 koostatud muudatusettepaneku kohta, ja

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et

— on rikutud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teist taanet, kuna hageja ei tõendanud, kuidas oleks kõnealuse dokumendi avaldamine kahjustanud oluliselt õigusnõustamist.

2. Teine väide, et

— on rikutud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimest lõiku, kuna hageja ei tõendanud, kuidas oleks kõnealuse dokumendi avaldamine kahjustanud oluliselt nõukogu otsustamisprotsessi.

3. Kolmas väide, et

— on rikutud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teist taanet ja artikli 4 lõike 3 esimest lõiku, kuna kostja ei võtnud arvesse ülekaalukaid üldisi huve, mis õigustasid kõnealuse dokumendi avaldamist.

4. Neljas väide, et

— on rikutud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 6 ja proportsionaalsuse põhimõtet, kuna nõukogu ei hinnanud nõuetekohaselt võimalust avaldada kõnealune dokument täies ulatuses.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (ELT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

13. veebruaril 2012 esitatud hagi — Sedghi ja Azizi versus nõukogu

(Kohtuasi T-66/12)

(2012/C 109/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Ali Sedghi (Teheran, Iraan) ja Ahmad Azizi (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* S. Gadhia ja *solicitor* S. Ashley, D. Wyatt, QC ja *barrister* M. Lester)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada hagejaid puudutavas osas nõukogu 1. detsembri 2011. aasta otsus 2011/783/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 319; 2.12.2011, lk 71) ning nõukogu 1. detsembri 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1245/2011, millega rakendatakse määrust (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 319, 2.12.2011, lk 11), ning määrata, et vastav otsus jõustub viivitamata;

— tunnistada teise hageja suhtes kohaldamatuks nõukogu otsuse 2010/413/ÜVJP artikli 19 lõike 1 punkt b ja artikli 20 lõike 1 punkt b ning nõukogu määruse (EL) nr 961/2010 artikli 16 lõige 2;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaks väidet.

1. Esimene väide, et

— hagejate nimekirja kandmisel ei ole täidetud ükski õiguslik kriteerium ning selleks puudub igasugune kehtiv õiguslik ja faktiline alus; nõukogu on teinud ilmse hindamisvea, leides, et hagejate nimekirja kandmine on põhjendatud.

2. Teine väide, et

— vaidlustatud otsuse ja määrusega piiratakse hagejate põhiõigusi põhjendamatult ja ebaproportsionaalselt.

Teine hageja tugineb kahele täiendavale väitele, leides, et

— vaidlustatud otsus ja määrus kujutavad endast tema õiguse Euroopa Liidus vabalt liikuda põhjendamatult ja ebaproportsionaalselt piirangut, ning

— nõukogul puudub pädevus kohaldada teise hageja suhtes Ühist välis- ja julgeolupoliitikat, kuna tegemist on puhtalt Euroopa Liidu siseolukorraga.

10. veebruaril 2012 esitatud hagi — Sina Bank versus nõukogu

(Kohtuasi T-67/12)

(2012/C 109/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sina Bank (Teheran, Iraan) (esindajad: advokaadid B. Mettetal ja C. Wucher-North)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— Tühistada määruse (EL) 961/2010 VIII lisa (muudetud nõukogu rakendusmääruse 1245/2011⁽¹⁾ lisas esitatud kujul) B osa punkt 8 hagejat puudutavas osas;

— Tühistada nõukogu otsuse 2010/413/ÜVJP II lisa (muudetud nõukogu otsuse 783/2011/ÜVJP⁽²⁾ lisas esitatud kujul) B osa punkt 8 hagejat puudutavas osas;

— Tühistada määruse (EL) 961/2010, mida rakendatakse määrusega 1245/2011, artikli 16 lõige 2 hagejat puudutavas osas;

— Tühistada otsuse 2010/413/ÜVJP, mida muudetakse otsusega 783/2011/ÜVJP, artikli 19 lõike 1 punkt b hagejat puudutavas osas;

— Tühistada 5. detsembri 2011. aasta kirjas saadetud otsus; ja

— Mõista käesoleva hagiavaldusega seotud kulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt ei ole hageja seotud „Daftari” huvi-dega ning ta ei osale nn režiimi strateegiliste huvide rahastamisel ega ka selle väidetavas tuumaprogrammis. Seega ei ole täidetud otsuse 2010/413/ÜVJP alusel, mida muudetakse otsusega 783/2011/ÜVJP ja milles on hageja nimi jäetud nendesse loeteludesse, loetellu lisamise põhikriteeriumid, mistõttu on nõukogu teinud ilmse hindamisvea selle üle otsustamisel, kas need kriteeriumid olid täidetud või mitte. Lisaks ei ole nõukogu vastavat otsustamistalust nõuetekohaselt kohaldanud;

2. Teise väite kohaselt rikub hageja loetellu lisamine võrdse kohtlemise aluspõhimõtet;